

W NUMERZE:

O radości
chrześcijańskiej

Stół Słowa Bożego

Z kalendarza
liturgicznego

Wydarzenia miesiąca

Słowo Księdza
Proboszcza - Katecheza
parafialna przed I
Komunią św.

Różaniec to - łańcuszek
do Zbawienia

Relacja z pierwszej
ręki - Pielgrzymka do
Rzymu

Fotorelacja -
Wakacje 2012

Wielkopolska nie jest
nam obca - Mury
miejskie w Poznaniu

Święty uśmiechnięty-
św. Stanisław Kostka

Recenzja książki-
„Pełnia Życia”

Kącik dla dzieci

Czasopismo parafii św. Jadwigi Śląskiej w Poznaniu

O RADOŚCI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

*Oto zwiastuję wam radość wielką ...
(Łk 2, 10-11)*

Porozmawiajmy o radości chrześcijańskiej. Tak bardzo jej potrzebujemy, a tak rzadko mamy na nią czas. Nie myślę tutaj o zwykłej radości ludzkiej, takiej, która zależy od pory dnia, czy roku.

udało, czy też nie, czy czuję się dzisiaj dobrze, czy wręcz przeciwnie, czy mam dzisiaj 18-te czy 88-me urodziny, itp.

Głównym źródłem radości chrześcijańskiej są: wiara, nadzieja, miłość. Po pierwsze łaska wiary czyni mnie szczęśliwym. To, że mogę wierzyć w Boga, wierzyć

Od tego, czy udało mi się zrealizować to, co sobie zaplanowałem, czy miałem szczęście i trafiłem na dobrą promocję. Nie o takiej radości chcę mówić, która zależy od mojego stanu zdrowia, tego, co mam.

Chcę mówić o radości chrześcijańskiej, czyli o tej, która pochodzi od Chrystusa. Dzięki Bogu pochodzi ona od Boga i nie zależy od tego, czy coś mi się dzisiaj

Bogu i wierzyć w prawdy objawione w Bogu jest nieustającym źródłem radości.

Ufność, że ostatecznie pójść do nieba - czyż to nie jest źródłem nieustannej radości. Wreszcie to, że jestem kochany i to, że mogę kochać. (por. Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego 386, 387, 388).

Czytaj więcej na stronie 2

O RADOŚCI CHRZEŚCJAŃSKIEJ – CD.

Źródłem radości chrześcijańskiej jest to, że ja wiem, że ciągle jestem myślany, kochany przez Kogoś. Świadomość tego, iż jestem Komuś bardzo potrzebny i Ktoś pomyślał i zaplanował Swoją przyszłość razem ze mną – czyż to nie jest źródłem radości. Bóg pomyślał całą wieczność ze mną. Zbawił mnie i chce abym żył wiecznie z Nim. Jestem mu potrzebny, bo mnie kocha. Czyż to nie jest źródłem radości?

Ta radość nie jest ręką ludzką uczyniona i jest darem dla tych, którzy wierzą w Chrystusa. Mamy zwyczajny dostęp do tego daru (łaski) przez sakramenty święte, a szczególnie w częstym i regularnym przystępowaniu do sakramentu spowiedzi i Komunii Świętej oraz uczestnictwie we Mszy świętej.

Radość chrześcijańska jest darem, ale jest jednocześnie zadaniem. Trzeba jej pragnąć i dołożyć starań, wysiłku, pracy, aby móc się nią nacieszyć. Konieczna jest moja współpraca z łaską Bożą po to, aby zachować i cieszyć się darem radości chrześcijańskiej. Podsumowując trzeba chcieć być radosnym (popularne powiedzenie mówi święty smutny to smutny święty).

Radość chrześcijańska jest radością pomimo a nie, ponieważ czy dlatego. Trudności, przeciwności losu, krzyże dnia codziennego nie są zaprzeczeniem radości, ale zaproszeniem do niej. Trudności, to zaproszenie Boga do modlitwy i ich oddania, ofiarowania Bogu. Oddanie ich Bogu staje się źródłem radości. Wszystkie troski wasze przerzucić na Niego, gdyż Jemu zależy na was (1 P 5,7) porównaj także Flp 3,1; 4,4-6; 1 Tes 5,16.

Radość chrześcijańska jest dana i zadana do przeżywania razem z innymi. Chociaż jest ona sprawą osobistą, każdy doświadcza jej inaczej i osobiście, jednak właściwie można ją przeżywać jedynie razem z innymi (Nie jest dobrze, aby człowiek był sam, Rdz 2,18a), innymi słowy w Kościele razem z innymi wierzącymi w Jezusa Chrystusa. Bycie z innymi, już nawet z czysto ludzkiego punktu widzenia, spełnia funkcje terapeutyczne i jest źródłem radości.

Dzisiaj wbrew pozorom jest czas na radość, a skoro jest ona owocem Ducha Świętego (Gal. 5,22-23), to trzeba o Niego prosić na modlitwie. Może warto sobie ułożyć własną modlitwę o radość i wytrwale prosić Pana o nią.

ks. Jan Uchwat

źródło: www.kaplani.com.pl

Modlitwa o radość

Panie Boże, dajesz nam tyle łask i wskazujesz nam drogę wiodącą do szczęścia wiecznego.

Tak wiele jest powodów do wdzięczności i radości.

Daj nam Panie radość serca, aby więcej było uśmiechu niż smutku, więcej optymizmu w naszym życiu.

Niech radość życia, bycia Twoim dzieckiem, przepelnia nasze serca i promieniuje w otoczeniu. Bo Ty jesteś naszym Ojcem, dobry Boże.

Amen.

„Bóg bardzo dobrze podzielił nasze życie, przeplatając okresy radości porami powagi..”
bł. Pier Giorgio Frassati

STÓŁ SŁOWA BOŻEGO

W drodze na Święto Namiotów

7 ¹ Potem Jezus obchodził Galileę. Nie chciał bowiem chodzić po Judei, bo Żydzi mieli zamiar Go zabić. ² A zbliżało się żydowskie Święto Namiotów. ³ Rzekli więc Jego bracia do Niego: "Wyjdź stąd i idź do Judei, aby i uczniowie Twoi ujrzeli czyny, których dokonujesz. ⁴ Nikt bowiem nie dokonuje niczego w ukryciu, jeżeli chce się publicznie ujawnić. Skoro takich rzeczy dokonujesz, to okaż się światu!" ⁵ Bo nawet Jego bracia nie wierzyli w Niego. ⁶ Powiedział więc do nich Jezus: "Dla Mnie stosowny czas jeszcze nie nadszedł, ale dla was - zawsze jest do rozporządzenia. ⁷ Was świat nie może nienawidzić, ale Mnie nienawidzi, bo Ja o nim świadczę, że złe są jego uczynki. ⁸ Wy idźcie na święto; Ja jeszcze nie idę na to święto, bo czas mój jeszcze się nie wypełnił". ⁹ To im powiedział i pozostał w Galilei. ¹⁰ Kiedy zaś bracia Jego udali się na święto, wówczas poszedł i On, jednakże nie jawnie, lecz skrycie. ¹¹ Tymczasem Żydzi już Go szukali w czasie święta i mówili: ¹² "Gdzie On jest?" Wśród tłumów zaś wiele mówiono o Nim pokątnie. Jedni mówili: "Jest dobry". Inni zaś mówili: "Nie, przeciwnie - zwodzi tłumy". ¹³ Nikt jednak nie odzywał się o Nim jawnie z obawy przed Żydami.

(J 7,1-13)

Z KALENDARZA

LITURGICZNEGO

Wrzesień 2012

- 1 września - bł. Bronisława, dziewica
2 września - XXII Niedziela Zwykła
 (Mk 7,1-8.14-15.21-23)
 3 września - św. Grzegorz Wielki, papież
 4 września - Najświętsza Maryja Panna Matka Pocieszenia
 5 września - bł. Matka Teresa z Kalkuty
 6 września - św. Magnus z Fussen
 7 września - bł. Ignacy Kłopotowski, prezbiter
 8 września - Narodzenie Najświętszej Maryi Panny
9 września - XXIII Niedziela Zwykła (Mk 7,31-37)
 św. Piotr Klawer, prezbiter
 10 września - św. Pulcheria, cesarzowa
 11 września - święci męczennicy Prot i Hiacynt
 12 września - Najświętsze Imię Maryi
 13 września - św. Jan Chryzostom, biskup Kościoła
 14 września - Podwyższenie Krzyża Świętego
 15 września - Matka Boża Bolesna
16 września - XXIV Niedziela Zwykła (Mk 8,27-35)
 święci męczennicy Korneliusz, Cyprian
 17 września - św. Zygmunt Szczęsny Feliński, biskup
 18 września - św. Stanisław Kostka, patron Polski
 19 września - św. January, biskup i męczennik
 20 września - święci męczennicy Andrzej Kim Taegon, Paweł Chong Hasang i Towarzysze
 21 września - św. Mateusz, Apostoł i Ewangelista
 22 września - św. Maurycy, męczennik
23 września - XXV Niedziela Zwykła (Mk 9,30-37)
 św. o. Pio z Pietrelciny, prezbiter
 24 września - św. Gerard, biskup i męczennik
 25 września - bł. Władysław z Gielniowa, prezbiter
 26 września - święci męczennicy Kosma i Damian
 27 września - św. Wincenty a Paulo, prezbiter
 28 września - św. Waclaw, męczennik
 29 września - święci Archaniołowie Michał, Rafał i Gabriel
30 września - XXVI Niedziela Zwykła
 (Mk 9,38-43.45.47-48)

WYDARZENIA MIESIĄCA

W tej części gazetki możecie przeczytać Państwo o bieżących wydarzeniach w naszej Parafii.

Zarazem zachęcamy do czynnego udziału w życiu Kościoła.

Poniżej tabeli możecie Państwo znaleźć miesięczne podsumowanie (ilość chrztów, zawartych małżeństw oraz zgonów).

Wrzesień 2012

N	Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

WYDARZENIA MIESIĄCA	DATA
Biuro parafialne czynne w poniedziałki, środy i piątki po wieczornych Mszach św.	IX 2012
W każdą środę o godz. 17.30 nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, a o godz. 21.00 cicha adoracja Najświętszego Sakramentu.	IX 2012
W I czwartek miesiąca o godz. 17.15 adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa za kapłanów – Godzina Święta.	IX 2012
W I piątek miesiąca adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 15.00 do 16.30. Okazja do spowiedzi św. od godz. 15.00 do 18.00. Komunia św. będzie rozdzielana o godz. 15.30 i 16.00. Przed Mszą św. o godz. 18.00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa.	IX 2012
Po Mszy św. o godz. 8.00 wyrusza XXII parafialna pielgrzymka do Tulec, a w niedzielę 09.09.2012 r. po Mszy św. o godz. 8.00 pielgrzymka rowerowa.	8 IX 2012
O godz. 20.00 witamy pielgrzymów wracających z Tulec. Gromadzimy się przy końcu ulicy Stokrotkowej, w pobliżu Grunwaldzkiej. Proszę, by dorośli zabrali ze sobą świece, a dzieci lampiony.	9 IX 2012
O godz. 20.00 nabożeństwo i procesja fatimska wokół kościoła. Nabożeństwu przewodniczy i kazanie wygłosi o. Jerzy Łapiński.	13 IX 2012
Po Mszy św. o godz. 18.00 spotkanie Rady Ekonomicznej na probostwie.	17 IX 2012
Po Mszy św. o godz. 18.00 spotkanie Rady Duszpasterskiej na probostwie.	18 IX 2012
Zapraszamy na wyjazd do Gniezna i na Ostrów Lednicki. W programie zwiedzanie Muzeum i Katedry Prymasowskiej z przewodnikiem. Uroczysta Msza św. o godz. 12.00 w katedrze oraz czas wolny. Następnie przeprawa promem na wyspę i zwiedzanie Wielkopolskiego Parku Etnograficznego. Wyjazd o godz. 9.00, powrót ok. 18.00.	22 IX 2012
Przypada 12 rocznica uroczystego Liturgicznego Poświęcenia naszego kościoła.	24 IX 2012

Ilość	Statystyki
3	chrzty
2	sakramenty małżeństwa
6	zgony

✠ Wieczny odpoczynek racz zmarłym dać,
Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci.
Niech odpoczywają w pokoju.
Amen.

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA - Katecheza parafialna przed I Komunią św.

Komisja Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w komunikacie z dnia 14 marca 2012 roku wskazała szczegółowe zasady w sprawie Pierwszej Komunii św. oraz Programu Nauczania Religii dla Kościoła w Polsce.

W Archidiecezji Poznańskiej już został wprowadzony znowelizowany Program Nauczania Religii, który przewiduje sakrament I Komunii Świętej w klasie trzeciej (por. Komunikat z dnia 6 czerwca 2011 roku - N.3012/2011). Konsekwencją takiej decyzji jest fakt, że w parafiach Archidiecezji Poznańskiej, a więc i w naszej, nie będzie organizowana I Komunia Święta w roku 2013, a dzieci będące obecnie w klasie drugiej szkoły podstawowej przystąpią do tego sakramentu w maju 2014 roku.

Ten fakt mobilizuje m. in. do podjęcia wysiłku katechezy dla dzieci klas I - III w parafii, mającej na celu długofalowe przygotowanie do świadomego przystąpienia do I Komunii św. dzieci, ale i pogłębienie świadomości religijnej ich rodziców. To przygotowanie jest wyrazem troski Kościoła o wiernych i znajdowało swój wyraz w dokumentach wydawanych na poziomie Kościoła powszechnego, jak i partykularnego. Nam bliskie są rozporządzenia wydane w ramach dokumentów synodalnych Archidiecezji Poznańskiej. Stąd też w art. 309 Statutów Synodu Archidiecezji Poznańskiej (2004-2008) czytamy m. in.: *Katechezę bezpośrednią przygotowującą do pełnego uczestnictwa w Eucharystii dla dzieci klas I-III należy prowadzić w parafiach (w ramach spotkań katechetycznych i celebracji liturgicznych).*

Wychodząc naprzeciw woli Arcybiskupa Poznańskiego, wyrażonej w zacytowanym dokumencie, przygotowanie dzieci do uroczystości I Komunii św., która będzie miała miejsce w naszej parafii zawsze w drugą niedzielę maja (począwszy od roku 2014), będzie trwało trzy lata. Przygotowanie parafialne należy rozumieć jako uzupełnienie tego, co dzieci dowiedzą się na lekcjach religii w szkole. Istotnym elementem przygotowania w parafii jest przygotowywanie dzieci do zadośćuczynienia obowiązku uczestnictwa w niedzielnych Mszach św.

W naszej parafii zapraszamy dzieci klas I - III na dziecięce Msze św. odprawiane w każdą niedzielę o godz. 11.00. Poza tym w ciągu roku przewidujemy celebracje liturgiczne związane z rokiem liturgicznym: udział w nabożeństwach różańcowych, celebracji poświęconej zmarłym z naszych rodzin, roratach, nabożeństwach drogi krzyżowej z udziałem dzieci i ich rodziców. Ponadto będziemy pogłębiać naszą więź z Panem Bogiem, wspólnotą parafialną i sobą nawzajem uczestnicząc w Rajdzie Różańcowym, Marszu Trzech Króli, wiosennych wyjazdach do sanktuariów, uczestnictwie w czuwaniach parafialnych. Nie zamykamy się na inne formy kultu i rozwoju wiedzy religijnej, proponowane przez dzieci i ich rodziców.

Ufamy, że w to przygotowanie w sposób aktywny zaangażują się rodzice, którzy ze zrozumiałych względów pragną z bliska śledzić rozwój (również religijny) swojego ukochanego dziecka.

**Ks. Proboszcz
Benedykt Glinkowski**

RÓŻANIEC TO – *łańcuszek do Zbawienia*

Wspólnota Żywego Różańca powstała przy parafii św. Jadwigi Śląskiej w październiku 1979 roku. Pierwszym założycielem Wspólnoty Żywego Różańca był ś.p. ks. prob. Kazimierz Sewol. Przewodniczącą była ś.p. Władysława Szmydt. Ze względu na zdrowie zrezygnowała z obowiązku w roku 1999. Z chwilą rezygnacji została zaakceptowana przez WZR i ówczesnego ks. prob. Poźniaka na nową przewodniczącą i pełnię tę funkcję do dnia dzisiejszego.

Różaniec jest drogą do zbawienia i życia wiecznego. Chciałam przedstawić nasze działania modlitewne WZR ośmiu róż różańcowych. Jedna róża ma dwudziestu członków. Siedem róż jest żeńskich, a jedna róża jest mieszana (damsko-męska). Nie ma

przymusowych składek pieniężnych, ofiara jest dobrowolna. Za nie zamawiamy intencje mszalne: imieninowe, rocznicowe i w każdy pierwszy czwartek miesiąca o powołania kapłańskie i misyjne. Nasza WZR polega na modlitwie zarówno za zmarłych jak i za żywych.

Modlitwa Różańcowa jest drogą prowadzącą do nieba przez Matkę Różańcową, która wyprasza życie wieczne. Kościół udziela członkom WZR odpustu zupełnego, gdy jest się w stanie łaski uświęcającej. Są to:

25 XII - Boże Narodzenie,
25 III - Zwiastowanie NMP,
2 II - Ofiarowanie Pańskie,
Zmartwychwstanie Pańskie,
8 XII - Niepokalane Poczęcie,
15 VIII - Wniebowzięcie NMP,
7 X - Matki Bożej Różańcowej.

Ci, którzy zawierzają Matce Różańcowej nie zginą, a to o co prosić będą otrzymają. Na koniec chciałam przekazać, że WZR wyprosiła z naszej parafii kłeryka (księdza) Łukasza Bąbelka, za co dziękujemy w modlitwie. Modlitwa różańcowa jest kluczem, który otwiera Serce Pana Boga.

Serdecznie zapraszamy do przyłączenia się do naszej WZR. Zadaniem naszej Wspólnoty jest codzienne odmawianie jednej dziesiątki różańca i rozważanie danej tajemnicy. Nie ma w tym żadnej filozofii, jednak w razie potrzeby jestem gotowa wszystko wytłumaczyć.

Maria Szymańska
Przewodnicząca WZR

RELACJA Z PIERWSZEJ RĘKI – *Pielgrzymka do Rzymu*

W dniach od 11-17 sierpnia 26 pątników z naszej parafii, przebywało na pielgrzymim szlaku w otulonej słońcem Italii. W tych dniach pokłoniliśmy się kilku świętym i błogosławionym, których często prosimy o wstawiennictwo przed Panem Bogiem. Do tych osób zaliczymy: świętego Ojca Pio, przed którym polecaliśmy naszą parafialną grupę modlitewną, świętego Franciszka z Asyżu miłośnika przyrody, prostoty i ubóstwa, świętego Benedykta – patrona naszego księdza Proboszcza, świętego Piotra – pierwszego papieża oraz bliskiego nam wszystkim błogosławionego Jana Pawła II. To właśnie przez Niego polecaliśmy Panu Jezusowi intencje, które wzięliśmy na pielgrzymi szlak.

Wraz z nami byli pątnicy z kilku miast Polski z którymi udało nam się przy udziale księdza wikariusza Piotra Pawelca, stworzyć pielgrzymkową rodzinę. Towarzyszyła nam modlitwa, śpiew, a na twarzach gościł uśmiech. Były to naprawdę radosne wakacyjne

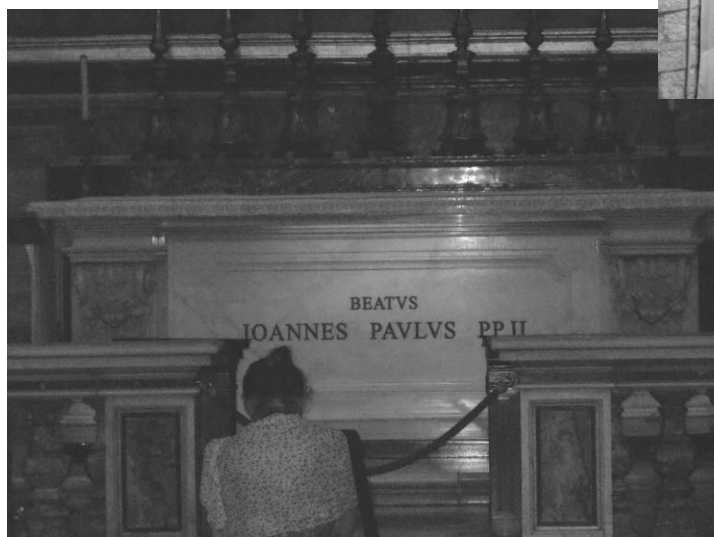
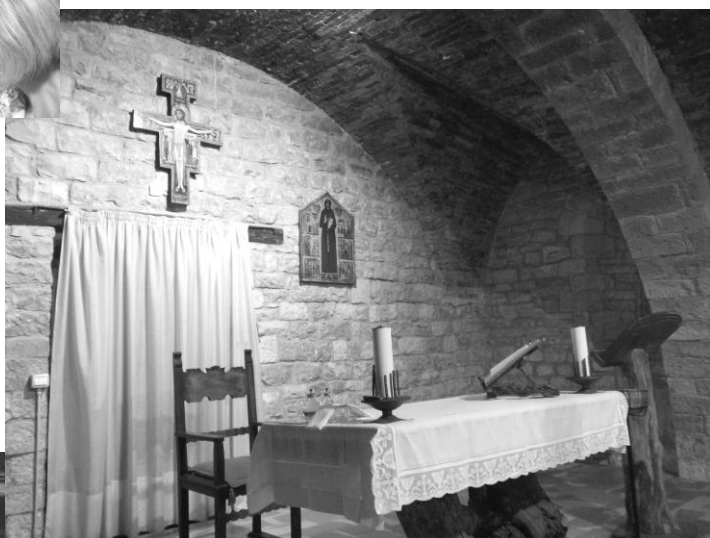
dni do których w pamięci często wracamy, a głównym organizatorem wyjazdu było biuro podróży *Mediterraneum*, któremu bardzo dziękujemy za organizację pielgrzymki. Już dziś zachęcamy do wspólnego pielgrzymowania. Pace e bene!

Ania

FOTORELACJA – Wakacje 2012

Pielgrzymka do
Rzymu

Pielgrzymka do
Rzymu

FOTORELACJA – Wakacje 2012

Pożegnanie
ks. Bartosza

Pożegnanie
ks. Bartosza

WIĘCEJ ZDJĘĆ NA
WWW.JADWIGASLASKA.PL

WIELKOPOLSKA NIE JEST NAM OBCA

- Mury miejskie w Poznaniu -

Poznań - miasto położone nad rzeką Wartą. Stolica Wielkopolski, województwa wielkopolskiego i archidiecezji poznańskiej. Ważny punkt na Szlaku Piastowskim.

Kiedy w 1253 r. lokowano Poznań, zgodnie z ówczesnymi założeniami urbanistycznymi miasto zostało otoczone murem obronnym. Początkowo były to fortyfikacje ziemno-drewniane, a ok. 1280 r. miasto otrzymało umocnienia murowane. Mury miejskie o łącznej długości ok. 1700 m wybudowano na planie zbliżonym do koła. Wznosiły się na wysokość 11 m, a ich grubość wynosiła 1-1,2 m. Obronę miasta przed ewentualnym atakiem umożliwiały biegnące po wewnętrznej stronie drewniane ganek oraz wieńczący mur krenelaż. Na całym obwodzie mury były wzmocnione otwartymi od wewnątrz basztami. Opiekę nad nimi i ich obroną sprawowały poszczególne cechy rzemieślnicze, od których baszty otrzymywały nazwy (krawiecka, rzeźnicza...). Wstępu do miasta broniły cztery bramy: Wielka, Wodna, Wroniecka i Wrocławska, a w XV i XVI w. przebito w murach kilka furtek dla ruchu pieszego. W latach 1431-33 wybudowano drugi, zewnętrzny pas murów, na całym niemal obwodzie z wyjątkiem strony wschodniej, gdzie naturalną osłonę stanowiło koryto Warty. Dodatkowym elementem broniącym dostępu do miasta była fosa zasilana przez Bogdankę i Strugę Karmelitańską.

Wraz z rozwojem sztuki wojennej w XVII i XVIII w. średniowieczne mury miejskie straciły swoje znaczenie. Ostateczną decyzję o ich rozbiórce podjął pruski zaborca w 1797 r.

Do czasów współczesnych zachował się min. fragment zewnętrznego i wewnętrznego muru przy ul. Ludgardy, baszta katarzynek, oraz fragment baszty przy ul. Wronieckiej. Z późniejszego okresu (XVII w.) pozostał fragment murów przy zbiegu ulic Wrocławskiej i Strzeleckiej.

W 2008 r. zrekonstruowano fragment murów z jedną basztą między ulicą Wroniecką a Maształarską.

Wraz z oryginalną, jedyną zachowaną w całości basztą katarzynek fragment ten pokazuje możliwości obronne średniowiecznego miasta. Obrazu dopełniają drewniane ganki dla obrońców biegnące wzdłuż murów oraz baszta otwarta od wewnątrz, tak jak miało to miejsce w średniowieczu. Ścieżka turystyczna prowadzi wzdłuż murów od baszty przy ul. Wronieckiej (wejście koło Straży Pożarnej) do Bramy Wronieckiej.

Przebieg dawnych fortyfikacji zaznaczono czerwoną kostką brukową w chodnikach staromiejskich ulic.

Baszta "Strażacka" i Baszta Katarzynek. Zrekonstruowane obwarowania na dziedzińcu straży pożarnej

Południowy fragment murów (pocz. XVIII w.), w pobliżu dawnej Bramy Wrocławskiej, za murami widoczna ara

Redaktorzy

Cymerys Oliwia
Dyrdał Przemysław

TELEFON:
605 476 890

E-MAIL:
gazetka-jadwisia@wp.pl

W tym numerze pisali:
ks. Glinkowski Benedykt
Jęsiak Anna
Kaszkowiak Monika
Szymańska Maria

Zdjęcia wykonali:
Grześkowiak Marek
Jęsiak Anna

Zapraszamy
do witryny
naszej Parafii!

Adres:

www.jadwigaslaska.pl

ŚWIĘTY UŚMIECHNIĘTY

Święty Stanisław Kostka

Stanisław Kostka pochodził z Rostkowa na Mazowszu. Urodził się w 1550 roku. Razem z bratem Pawłem studiował w Wiedniu. Tam postanowił, że zostanie zakonnikiem. Wiedział, że tata nigdy się na to nie zgodzi. Zdecydował, że osobiście będzie rozmawiał z przełożonymi. Musiał ich szukać w oddalonych o 700 km Niemczech, a potem w Rzymie. W przebraniu żebraka, nie rozpoznany przez nikogo -nawet przez swojego brata -ruszył w drogę. Przez Augsburg i Dillingen w Niemczech, przez Alpy i Apeniny, dotarł Stanisław do Rzymu. Przeszedł 1500 km. Przełożeni zakonu jezuitów zgodzili się go przyjąć. Tata nie zgodził się nigdy. To był jedyny i największy smutek Stanisława. W liście do rodziców z całym szacunkiem tłumaczył, że nie może złamać słowa danego Bogu. Stanisław nie musiał nikogo zapewniać, że kocha Boga. Wszyscy widzieli to w zwykłych zajęciach. Gdy sprzątał, gdy uczył religii, gdy odwiedzał chorych. Koledzy mówili, że podczas modlitwy chcieli być obok niego, żeby być tak blisko Boga, jak on. Umarł po krótkiej chorobie. Zupełnie niespodziewanie. Miał tylko 18 lat. Dwanaście lat później mieszkańcy Rzymu wykuwali na blasze obraz Stanisława z napisem „błogosławiony”.

Fragmenty książki „Krótki film o świętych” (praca zbiorowa)

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!!!

Jeżeli masz jakiś pomysł,
chcesz napisać artykuł do „Jadwisi”
lub chcesz abyśmy poruszyli jakiś temat,
SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI!!!
gazetka-jadwisia@wp.pl
605 476 890

RECENZJA KSIĄŻKI -

„Pełnia życia”

Zazwyczaj nie sięgam po biografie, gdyż uważam je za nudne. Zwykle moje odczucia zmieniają się o 180 stopni już podczas czytania pierwszych stron. I tym razem tak było. Pomimo mojego nastawienia do tej książki, po jej przeczytaniu jestem zachwycona życiem i przykładem Alberta. To naprawdę zaskakujące, w jaki sposób można przeżywać własne życie, aby było one w PEŁNI wykorzystane. W pełni do granic możliwości, a i tak sam Albert uważał, że czyni jeszcze zbyt mało dobra. W tak krótkim czasie, jakim było jego życie (zginął mając 28 lat) zdołał wypełnić niemalże każdą minutę na czynienie dobra.

Pomagał w odbudowie miasta po bombardowaniu, wynajdywał mieszkania dla

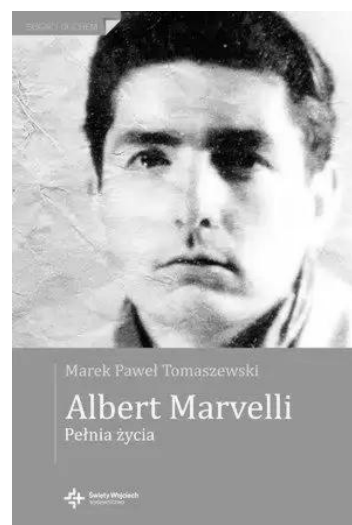
bezdomnych jako pracownik urzędu, dzielił się żywnością, oddawał to co miał w domu, gdy inni tego potrzebowali, modlił się, najczęściej jak to było możliwe przyjmował Sakramenty Święte, działał w Akcji Katolickiej, prowadził konferencje oraz spotkania dla dzieci i młodzieży, dawał przykład świętego życia we wspólnotach, na Uniwersytecie, w codziennym życiu...

Nigdy nie odesłał nikogo bez udzielenia mu pomocy, albo bez zapewnienia, że ją otrzyma.

Najbardziej zapadł mi w pamięć fragment, gdy pewnego razu spotkał dwóch żołnierzy, a jeden z nich nie miał butów. Popatrzył na swoje i po chwili rzekł „Powinny być dobre”. I tak podzielił się tym, co miał, sam później chodząc w drewnianych

chodakach. Oprócz tego pisał także pamiętnik, który jest dowodem na prawdziwie przeżywane życie, bowiem nigdy nie przypuszczał, że ktokolwiek go zobaczy. Nie wierzycie? Sami przeczytajcie. Polecam!

Monika Kaszkowiak

KĄCIK DLA DZIECI

N	A	J	B	R	A	Z	E	C	J
Ł	R	O	G	O	D	O	R	E	H
M	A	S	Ł	A	N	W	R	L	I
O	I	O	N	Y	A	O	O	N	T
D	W	E	N	K	Z	T	Ó	I	D
L	A	R	Y	O	A	P	R	K	U
I	Z	W	L	Y	R	C	H	O	C
T	D	I	I	Z	E	N	G	I	W
W	M	I	M	D	T	A	I	Ó	Ę
A	P	A	Ń	S	K	P	I	E	B

Wykreśl z diagramu słowa: Jerozolima, Dawid, Nazaret, modlitwa, Herod, Bóg, Cezar, wiara, cud, Pan, celnik, on, Jan. Są one wpisane poziomo, pionowo, na ukos i wspak. Odczytaj hasło.

Parafia Świętej Jadwigi Śląskiej Poznań - os. Kwiatowe

Proboszcz

ks. dr Benedykt Glinkowski

Wikariusz

ks. Piotr Pawelec

Probostwo

ul. Cyniowa 15

Poznań 60-175

Tel.: 61 867-38-92

Rezydent w parafii:

ks. kanonik Andrzej Kościański

Kościół parafialny św. Jadwigi Śląskiej

MSZE ŚWIĘTE

Niedziela/Święta

godz. 8.00

9.30

11.00 – dla dzieci

17.00 – dla młodzieży

Poniedziałek- sobota

godz. 8.00

18.00

Okazja do spowiedzi świętej- codziennie przed Mszą świętą,
w pierwsze piątki miesiąca od 15.00- 18.00

Biuro parafialne

ul. Cyniowa 15

Poznań 60-175

Tel.: 61 867-38-92